

Piaf

av Pam Gems

AU BON COIN

TRØNDELAG
TEATER

HOVED
SCENEN

Piaf

av Pam Gems	
oversettelse	Inger Gjelsvik
regi	Catrine Telle
regiassistent	Erik Schøyen
scenografi og kostymer	Kathrine Hysing
koreografi	Hilde Sol Erdal
musikalsk ledelse/arrangementer	Åsmund Flaten og Jovan Pavlovic
lysdesign	Morten Reinan
lyddesign	Mikael Gullikstad
masker	Ingeborg Hopshaug/Anne Wickstrøm
sangpedagog	Sissel Høyem Aune

Edit Piaf	Grethe Nordberg
understudy Piaf	Ingrid Bergstrøm/ [REDACTED]
Toine	Kikki Stormo
Marlene Dietrich	Karin Lunden
Madeleine	Ingrid Bergstrøm
Louis Lepleé/lege	John Yngvar Fearnley
Impressario	Jan Erik Berntsen
Theo/Emil/sjømann	Ola G. Furuseth
Marcel/legionær/soldat mfl	Trond Peter Stamsø Munch
Jacques/Lucien/Jacko/soldat	Anderz Eide
Eddie/Paul/Angelo/sjømann mfl	Øyvind Brandtzæg
Lille-Louis/Pierre	Martin Loïc Lotherington
Georges/Jean/politiinspektør mfl	Trond-Ove Skrødal
sykesøster/pleier/mfl	Helga Wendelborg

Åsmund Flaten/Morten Huuse	klaver
Jovan Pavlovic/Kåre Simonsen	trekkspill
Konstantin Popchristov/Erik Øien	fiolin
Ole Morten Vågan/Johannes Rusten	kontrabass

insipient	Bjørn Olufsen
sufflør	Gerd Berntsen
rekvisitør	Espen Høyem
repetitører	Åsmund Flaten og Jovan Pavlovic
lydeffekter	Jan-Emil Indergaard
foto fra prøvene	Lasse Berre
program	May Selmer
ansvarlig utgiver	Catrine Telle

Premiere på Hovedscenen 7. september 2002

Piaf på benken

Da jeg var liten hadde vi en bunke med Paris Match utenfor do, som man så satt og bladde i. Der så jeg en dag en billedserie av Edith Piaf, hun satt gammel og litt forkrøplet på en benk i Syd-Frankrike, viste det seg, selv om jeg alltid innbilte meg det var Paris. Hun spilte på en sånn liten Bambino-grammofon som jeg selv så brennende ønsket meg, og plirte litt hjelpe-løst og skakt mot fotografen. Jeg visste hvem hun var.

Foreldrene mine traff hverandre i Paris. Alt som var fransk var mye bedre enn alt annet hjemme hos oss. Og Edith Piaf hadde jeg nå hørt synge *Milord* fra radiokabinettet fra før jeg kunne snakke. Jeg hadde vagt hørt om skandalene og sammenbruddene på scenen. Men hevet over enhver tvil i vårt hjem var at Edith Piaf, hun var en stor sangerinne. Og der satt det bittelille sårbare mennesket. Et eller annet regnestykke stemte plutselig ikke, og verden ble fra da litt vanskeligere.

Noe av det største ansvaret i teatersjefjobben, er å gi kunstnerne på teatret riktige oppgaver til riktig tid. Det er et alvorlig ansvar og lett å trå feil. Ifjor vinter tenkte jeg på Grethe Nordberg. Enhver teatersjef som har henne i et ensemble vil tenke over det. Hun hadde nettopp gjort en fantastisk prestasjon i Nina Valsøs *Ubuden gjest* og etter det fikk hun også en trofast fan i meg på grunn av framstillingen av den overvektige, litt enkle og kjærlighetshungrende Slurpa fra Åndalsnes i *Bønder i solnedgang*.

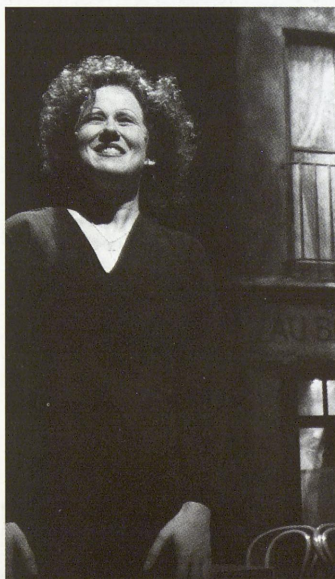
Hun sang jo dessuten så vakkert. Det ble den raskeste avgjørelse jeg har tatt. Vi gjør *Piaf* med Grethe.

Med oss har vi hatt en entusiastisk gjeng mannfolk innstilt på å lære alt fra kelderfaget, til tango, kor, slipsknytning og kunsten å bære hatt. Det er færre kvinner i Piafs liv. Marlene Dietrich nektet å forekomme i dette stykket før etter sin død. Så på urpremieren var det Josphine Baker som fikk æren av å være Piafs venn, men nå er Dietrich inne igjen. Karin Lunden gjester teatret i denne rollen og hun er på alle måter velkommen.

Pam Gems stykke er nok delvis bygget på biografien til Simone Bertaud, som altså påsto hun var Piafs søster, selv om det aldri ble bevist. Og delvis noen frekke sammenslåinger og omskrivninger av virkeligheten. Injuriesakene lå i lufta. Mange levde ennå. Men Toine er som Bertaud i hennes biografi. Alltid tilstede når det skjer noe viktig i Piafs liv. Piaf selv nevnte henne aldri.

Dette arbeidet har vært inspirerende og moro. Jeg må spesielt takke scenegutta på dette teatret for all støtte og faglig kunnskap. Ellers betyr det ikke noe for resultatet at vi har gledet oss over denne prosessen Det er dere som bedømmer. Vær så god. Her har dere **Piaf**, på godt og ondt. God fornøyelse!

Catrine Telle
teatersjef

Edith Giovanna Gassion – Piaf

Født i Paris 1915. Faren var gateakrobat, moren sang på caféer. Hun stakk av etter datteren ble født. Edith ble sendt til bestemoren i Normandie som var kokke på bordell. Mistet synet som liten, men fikk det tilbake ved et mirakel. Stolte etter dette fullt og fast på Saint Thérèse' underverker. Selv om hun samtidig fikk medisiner for grønn stær.

Turnerte med faren fra 7 årsalderen. Sang på gata i Paris, 15 år gammel. Levde fra hånd til munn med tilfældige bekjenskaper. Født et barn som levde i to år. Ble ved en tilfældighet "oppdaget" av nattklubbeieren Louis Leplée, "papa". Han ble myrdet. Edith, nå kalt Piaf, kom i politiets søkelys for medvirkning til drapet. Saken ble henlagt.

Var på god vei mot berømmelse. Turnerte over hele Frankrike. Sang for fanger under okkupasjonstiden. Samarbeidet med motstandsbevegelsen. Dro til Amerika og opplevde for første gang fiasko. Dette snudde seg og hun var etterhvert den best betalte sangerinne i verden. Flere reiser New York / Paris tur-retur fulgte. Forelsket seg i bokseren Marcel Cerdan, som døde i en flyulykke. Piaf var utrøstelig.

Hun trente, og hjalp unge sangere frem (Yves Montand, Eddie Constantine, Charles Aznavour, blant mange), som alle endte i sengen hennes. Kjøpte hus og biler til elskerne. Stadig innblandet i trafikkulykker. Dempet smertene med morfin og alkohol. Ble avhengig, og dopet seg hemningsløst. Utallige kuropp- hold og triumferende comeback på Olympia med halve Paris tilstede.

Frisøren Théo Sarapo, 20 år yngre enn henne, ble den siste mannen i Piafs liv. Det var en syk og svekket Piaf han giftet seg med. Ekteparet fikk ett og et halvt år sammen. Mange trodde Théo tok henne for pengenes skyld. Dette viste seg å være langt fra sannheten. Piaf hadde gjeld til opp over ørene, som Sarapo etter fransk lov ville arve. Han visste også at hun ikke hadde lenge igjen å leve. Men begge holdt fullt og fast og naivt på drømmen: Nok et mirakel ville vente rundt neste gatehjørne. Saint Thérèse kunne ikke hjelpe lenger.

Edith Piaf døde i oktober 1963.

Nei, jeg angrer ingenting

(Non, je ne regrette rien)

Nei! Ingenting.

**Nei! angrer ikke én ting
av alt det som har vært,
ondt som godt — jeg har brutt over tvert!**

Nei! Ingenting.

**Nei! angrer ikke én ting;
det er gjort opp, det er betalt,
rett som galt — jeg er ferdig med alt!**

**Alle minner er brent,
alt som var — stort og smått;
glemt er alt som har hendt,
også det som var godt.**

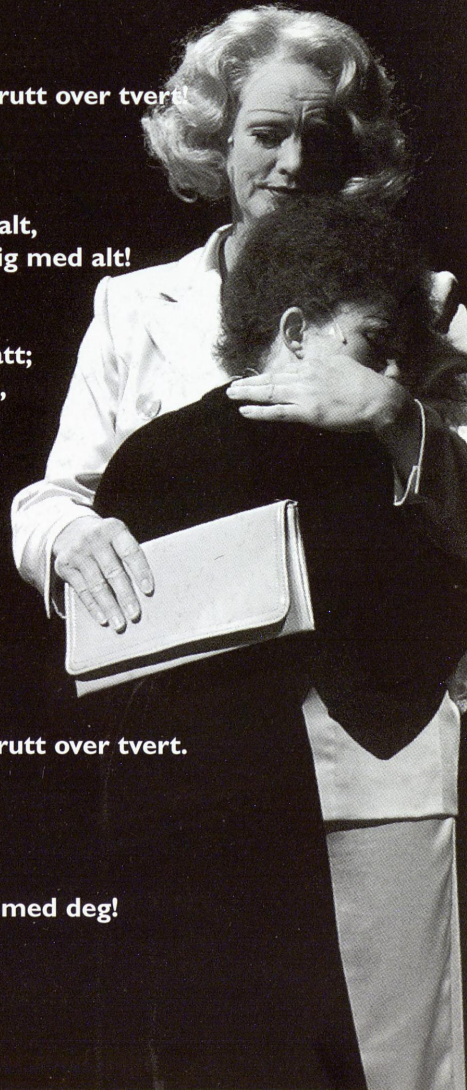
**Kjærlighet som var før —
den er glemt og forbi,
feid bak glemselens slør;
fra i dag er jeg fri!**

Nei! Ingenting.

**Nei! angrer ikke én ting
av alt det som har vært,
ondt som godt — jeg har brutt over tvert.**

Nei! Ingenting.

**Nei! angrer ikke én ting;
et nytt liv, en ny vei,
starter nå — det begynner med deg!**

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt
Rettigheter Joseph Weinberger Limited